

**UCHWAŁA NR XXXI/207/13
RADY GMINY BUCZKOWICE**

z dnia 28 sierpnia 2013 r.

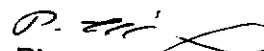
**w sprawie rozpatrzenia skargi Pana A. M.
na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz.594), art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz.U. 2013 r. poz.267) oraz §21 ust.4 Statutu Gminy Buczkowice stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały Nr VII/56/2003 Rady Gminy Buczkowice z dnia 29 maja 2003 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego z 2003 r. Nr 56 poz.1754 ze zm.)

**Rada Gminy Buczkowice
postanawia, co następuje:**

- § 1. 1. W wyniku przeprowadzonego postępowania w sprawie skargi Pana A.M. na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, uznać skargę za bezzasadną.
2. Uzasadnienie zajętego stanowiska zawiera załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Upoważnia się Przewodniczącą Rady Gminy do udzielenia odpowiedzi Skarżącemu.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Piotr Żadło

Załącznik
do uchwały Nr XXXI/207/13
Rady Gminy Buczkowice
z dnia 28 sierpnia 2013 r.

Pan A.M. 4.04.2013 r. złożył do Wójta Gminy B-ce skargę na Kierownika GOPS, którą uzupełnił pismem z 8.04.2013 r.

Przedmiotem skargi jest niewłaściwy sposób podejścia Kierownika GOPS do przedstawionej w dniu 4.04.2013 r. przez Skarżącego sprawy dotyczącej uzyskania od GOPS pomocy „do sprawowania kontroli nad obłożnie chorą J. K.”.

W ocenie Skarżącego Kierownik GOPS lekceważąco potraktowała zgłoszoną przez niego sprawę i nie zapoznała się z dokumentami, którymi dysponował - twierdząc, iż sprawa jest GOPS-owi znana i wiadomym jest, że opiekę nad ww. sprawują Państwo C.

W związku z tym Skarżący Kierownikowi GOPS zarzucił lekceważące podejście do sprawy i niegrzeczne potraktowanie jego osoby. Nadto Skarżący zarzucił, iż został oskarżony o nieprawne zabieranie pieniędzy J. K.

W uzupełnieniu skargi z 8.04.2013 r. skarżący wnosił do Wójta prośbę o pomoc w zabezpieczeniu potrzeb bytowych J.K. ze względu na stan jej zdrowia i na brak możliwości porozumienia się z opiekunem, M.C., deklarując jednocześnie ponoszenie udokumentowanych kosztów finansowych.

Analizując przedstawione dokumenty oraz mając na uwadze złożone przez Skarżącego w dniu 26.08.2013 r. wyjaśnienia (wcześniejsze złożenie wyjaśnień nie było możliwe z uwagi na przebywanie Skarżącego za granicą) oraz wyjaśnienia Kierownika GOPS, Komisja Rewizyjna ustaliła, że:

- J.K., zmarła w dniu 20.04.2013 r., nie korzystała z żadnych świadczeń GOPS. Z pomocy GOPS korzystali opiekunowie ww. tj. Państwo C. i pracownicy socjalni wizytowali ich dom. W związku z tym Kierownik GOPS posiadała wiedzę na temat faktu sprawowania opieki nad ww. oraz знаła treść aktu notarialnego – umowy o dożywocie - Pani K. z Państwem C. oraz pełnomocnictwa udzielonego przez Panią K. Skarżącemu. Wiedziała również, że należną J.K. emeryturę na podstawie udzielonego pełnomocnictwa pobierał Skarżący.

- Pismo Skarżącego z 8.04.2013 r. będące uzupełnieniem skargi informuje o braku porozumienia Skarżącego z opiekunami J.K. i zawiera jego deklaracje zamiaru pokrywania udokumentowanych kosztów związanych z potrzebami bytowymi ww.

Z powyższego przede wszystkim wynika, że żądanie Skarżącego uzyskania od GOPS pomocy „do sprawowania kontroli nad obłożnie chorą J.K.” skierowane do Kierownika GOPS w dniu 4.04.2013 r. było bezzasadne. Relacje pomiędzy Skarżącym a faktycznymi opiekunami należą do sfery stosunków cywilnych i pozostają poza kompetencjami GOPS. Skoro Kierownik GOPS znała stan faktyczno-prawny sprawy z urzędu nie miała obowiązku czytać dokumentów, o których pisze Skarżący, a ze względu na brak kompetencji załatwienia przedstawionego żądania miała również prawo zaniechać podejmowania czynności w sprawie.

Zarzutu niegrzeczności czy lekceważącego zachowania Kierownika GOPS postępowanie wyjaśniające nie potwierdziło. W miejscu tym należy zauważyć, iż kwestia „grzecznego” czy „niegrzecznego” sposobu załatwiania petenta przez urzędnika jest zawsze subiektywnie oceniana, najczęściej w kontekście czy klient został „załatwiony” zgodnie ze swoją wolą czy też spotkał się z odmową jak w przedmiotowym przypadku. Komisja Rewizyjna nie dopatrzyła się też niestosowności w stwierdzeniu jedynie faktu, że to Skarżący pobierał świadczenie emerytalne J.K.

Z powyższych względów Komisja Rewizyjna skargę A.M. uznała za bezzasadną.

Powyższego stanowiska nie zmienia treść pisma złożonego przez Skarżącego w dniu 27.08.2013 r., w którym wyraził niezadowolenie co do przebiegu posiedzenia Komisji Rewizyjnej rozpatrującej jego skargę.

Przewodniczący Rady

Piotr Żądło